

بكه ونه وه. نه وهی دوایی هه میسه رسته یه کی لیكدراوه: خواستیکی نازاد به بی چهند و چۆن نه وه یه، كه ریتوشوینه كه ی هه میسه ده توانی له خویدا وهك قانونیکی گشتی سه رنج بدریت، ئینجا به هۆی توئ توئ كردنی چه مکی خواستیکی ره های چاكه خوازوه هه رگیز ناكريت خه سلته تی ریتوشوینه كه بدۆزیتته وه و به ده ست بیت. ئەم جوړه رسته لیكدراوانه ته نیا بووه دا هه بوو ده بن نه گهر دوو جوړه زانین به هۆی زانینیکی سییه مه وه به یه كه وه به سترینه وه و هه ربه كه یان له لای خویه وه بتوانی تییدا به وی تر بگات. چه مکی له باری نازادی ئەم سییه مه دابین دهكات كه ناتوانی، وهك له هۆكاره فیزیکییه كاندا وایه، بیچ به سروشتی جیهانی ههسته كان (كه له چه مکه كه یدا چه مکی شتیك هه یه وهك هۆكاره و كه پتوهندی به شتیکی تره وه وهك نه نجام هه یه)، به لام نایا ئەم سییه مینه كه نازادی بو لای دهستانی راكیشاو كه له باره یه وه پیشیانه بیروکیكمان هه یه، ده بی چ بیت، ناكری ده ستویرد لیردها نیشانی بدین، هه روه ها ناتوانین روونی بكه ینه وه چۆن چه مکی نازادی له ژیر (ئه قل) ی بیگه ردی پراکتیکییه وه ده كه ویتته وه و چۆن له م ریگایه وه فرمانی ره های ناكاره کی شیاوه کی و گونجاو ده بیت، ئەمانه هه موویان پیتویستیان به چهند ناماده كر دنیك هه یه.

پیتویسته نازادی به خه سلته تی

خواستی هه موو جه وهه ریگی ژیر دابنریت

ته نیا هه ر نه وه نده به س نییه، جا له بهر هه ر هۆكاریتك بیت، نازادی به خواست بدین، نه گهر بیتو هۆبه کی به سبوو گونجاومان نه بیت و امان لی بكات هه مان شت به هه موو جه وهه ره ژیره كان بدین، له بهر نه وهی ناكاریتی وهك قانون بو ئیمه كه جه وهه ری ژیرین ده گونجی، ده بی نه وه بو هه موو جه وهه ریگی ژیر بگونجی، له بهر نه وهی ده بی نه وه ته نیا له خه سلته تی نازادییه وه بكه ویتته وه، نه وا پیتویسته نازادی وهك خه سلته تی خواستی هه موو جه وهه ریگی ژیر ساخ بكریتته وه، هه روه ها به س نییه ئەمه پشت نه ستوور به ئەزموون و شاره زایی لاف لی دراوی سروشتی مرۆف پیاده بكریت (ئه مه به بی سی و دوو لی كردن له كردن نایهت و ته نیا به ریگایه کی پیشیانه ده كرئ ساخ بكریتته وه) به لكو پیتویسته نه وه ساخ

بكریتته وه كه سه ر به چوست و چالاکی جه وهه ریگی ژیری له خواست به هه ره مه نده، ئیستا كه من ده ئیم: هه ر جه وهه ریك كه ته نیا هه ر به پیتی بیروکی نازادی كار و كردار بكات نه وا له بوچوون و روانگی پراکتیکییه وه به راستی نازاده، واته هه موو نه و قانونانه ی به بی كه له بهر توندو توئ به نازادییه وه به ستراونه ته وه نه ویش ده گره وه. به و راوه و پله یه هه روهك خواسته كه ی له خویدا و له فه لسه فه ی تیویریدا دان به نازادییه كه دا نراوه. ئیستا كه من لاف لیده ده م و ده ئیم:

هه موو جه وهه ریگی ژیر كه خاوه ن خواست بیت ده بی و پیتویسته بیروکی نازادی پی بیه خشریت، نه و بیروکی تاكه هۆ و مایه ی كرداره كانیتی. ئیمه له و جه وهه ره دا ژیریکی پراکتیک به بیرماندا دیت، واته ژیریك به له بهر چا و گرتنی بابه ته كانی هۆبه کی هه یه، به لام ناكری و ناشی به هیچ جوړیتك ژیریك به بیردا بیت كه نه و په ری هوشیاره له بریار و حوكمدانیدا له ده ره وه یدا ئاراسته بكریت، چونكه نه و كاته خو ده ستنیشان كر دنی توانی بریار و حوكمدان ده داته پال هۆكاریتی ده ره کی نه ك ژیره کی. پیتویسته ژیر، سه ره خۆ له هه موو كاریتی كر دنیکی بیانی، خو ی خاوه ن و سه رچاوه ی بنچینه كانی دابنی، هه روه ها به م پیتی پیتویسته له سه ری وهك ژیریکی پراکتیکی یا خود وهك خواستی جه وهه ریگی ژیر خو ی له خویدا نازاد بیتته به رچاو: خواستی بوونه وه ری ژیر ته نیا به پیتوانه ی بیروکی نازادی ده كرئ خواستیکی خو بی بیت، به م پیتی پیتویسته له سه رمان ئەم خواسته، له روانگی پراکتیکییه وه به هه موو جه وهه ریگی ژیر بدین.

له باره ی نه و سوود و قازانجی

له بیروکیه كانی ناكاره وه ده كه ویتته وه

ئیمه، دوا جار چه مکی ده ستنیشان كاری ناكارمان برده وه سه ر بیروکی نازادی، به لام له تواناماندا نه بوو ساخی بكه ینه وه كه ئەم نازادییه وهك شتیکی راسته قینه له ئیمه خو ماندا و له سروشتی مرۆفدا هه یه، ته نیا نه وه مان دیت كه پیتویسته له سه رمان گرمانه ی بوونه كه ی بكه بن نه گهر بمانه وی جه وهه ریك وهك ژیر و ناقل و هوشیار ده رباره ی هۆبه کییه تیه كه ی سه باره ت به كرداره كان، واته به هه ردار له خواست، به بیری خو ماندا

بهینین، بهم پیته دهبینین له بهر هه مان هۆ پیوسته ئیمه هه مان خهسلته به هه موو جه وهه ریکی له ژیر و خواست به هه مه نده ببه خشین، که له ژیر کار تیکردنی بیروکهی نازیدا خۆی بۆ کردار دهستنیشان دهکات.

ههروهها له گریمانهی ئهم بیروکهیه وه ئه وه دهکه ویتته وه که به پیته ههستکردن به قانون کردار بکریته و بنه ما خۆبیه کانی کردار، واته ریوشوتنه کان، ده بیته هه همیشه وا دابرتین که بابه تین، واته، وهک چهند بنچینه یه کی گشتی سه رتا پاگیر دهستبه کاربن و وهک قانون دارشتنیکی گشتی سه رتا پاگیر که له ئیمه وه دهکه ویتته وه گونجاو بیته، به للام بۆچی ده بیته من وهک جه وهه ریکی ژیر و کهسانی تری له ژیر به هه مه نده ملکچه چی ئهم بنچینه یه بیین؟

ده بیته من لیته دا نیپیدا بنیم که هیچ سوود و قازانجیکی هانی ئهمه نادات، ئه گه ر و ابایه نه ده که را هیچ فرمانیکی ره های ئاکاریی هه بیته، به للام له گه ل ئهمه دا

پیوسته ناچاره کی ئهم سوود و قازانجعی تییدا بینم و ته ماشا بکه م چۆن ئهمه دهکه ویتته وه، ئهم - پیوسته له سه رم - ئه وی راست بی جۆره «خواستن» یکه که ده بیته بۆ هه موو جه وهه ریکی ژیر ده ست بدات و بگونجی به وه مه رجعی ژیر له لای ئه وه به بیته کۆسپ و ته گه ره پراکتیکی

بیته، سه باره ت به وه جه وهه رانه ی که وهک ئیمه به هۆی ههسته وه وهک جۆریکی تری هۆکاری پالنه ر کاریان تیته کریته، به للام ئه وه شته روونادات که ژیر له خۆیدا به ته نیا ده یه وئ بیکات، ناچار بیه که ی کردار ته نیا به «پیوسته» ناو ده برت و ناچاره کی خۆیه تی له بابه تییه که جیا ده کریته وه.

وا دیتته به رچاو، ههروهک ئه وهی ئیمه له بیروکهی نازیدا بوونی قانونی ئاکاریمان به تاییه تی گریمانه کردی، واته بنچینه ی نازادی خواست خۆی به بیته ئه وهی بتوانین راسته قینه بیه که ی (ریالیستییه که ی) و ناچار بیه بابه تییه که ی له خۆیدا ساخ بکه یه وه و له وئ ده که را شتیکی بایه خدار و به رچاو به ده ست بهینین ئه گه ر به لای که مه وه بنچینه راست و ره سه نه که مان با شتر له وهی، پیشتر کردمان دیار و دهستنیشان بکرد بایه، به للام له گه ل

ئهمه شدا سه باره ت به گونجان و دهستبه کاریی و ناچاره کی پراکتیکی یانه که ده بیته مرۆف ملکچه چی بیته، زۆر به ره و پیته نه ده چوین. ئه گه ر یه کیته لیمان بپرسی:

بۆچی ده بیته سه رتا پاگیریی دهستبه کاربوونی ئهم ریوشوتنه مان وهک قانونییک بیته به مه رجعی دهستنیشان کردنی کردار کانمان و بۆ به گرنه گ و بایه خدار دانانی ئهم جۆره کردارانه پشت به چ بنه مایه ک ده به ستین، ئه وه بایه خه ی که ده بیته ئه وه نده گه وه بیته، نه کری له هیچ جیگایه کی تر دا سوود و قازانجیکی له و بالا تر و پتری هه بیته، ئینجا چۆن بۆ مرۆف هه لکه وتوه که به م ریگایه هه ست به بایه خه ی که سایه تی خۆی بکات و بۆچی هیچ ره وشیکی له بار و دلگیر یا خود ناله بار و ناحه ز له چاویدا به هیچ داده نریت، له باره ی ئهم پرسیارانه وهلامیکی تیروته سه ل و پر به پیستیان شک نابین.

راسته ئیمه ده توانین له خهسلته تی تاییه تی که سیته دا جۆره که لکیک بینین که بۆ ره وشعی ئیمه هیچ سوودیکی نه بی، ته نانه ت ئه گه ر ئهم خهسلته ته بیته مایه ی ئه وهی بتوانین له و ره وشه ی دواییدا به شدار بین ئه گه ر بۆ ژیر هه لکه وت پیوسته بیته دابه شی بکات و بیکات به به شی ئیمه، واته مرۆف شایسته ی ئه وه بیته به خته وه ری

له خۆیدا به که لکه ئه گه رچی تاکه هۆکاریکی بزوتنه ر بۆ به شدار بوون له م به خته وه ریبه دا له ئارادا نه بی، به للام ئهم بریار و حوکه م، ئه وی راست بیته، ته نیا ئه نجامیته که له و بایه خه ده که ویتته وه که ئیمه له قانونه کانی ئاکاردا به گریمانه داماننا (کاتییک ئیمه به هۆی بیروکه ی نازادی خۆمانمان له هه موو سوود و قازانجیکی ئه زمونی دربار ده که یین)، به للام رزگار بوومان له م سوود و قازانجه واته خۆ دانانمان به نازاد له کردارماندا و له گه ل ئهمه دا پیوسته پابه ند و ملکچه چی چهند قانونییک بین بۆ ئه وهی له خۆماندا به هایه ک بدۆزینه وه قه ره بووی ئه و زیانه مان بۆ بکاته وه که به هۆی ئه و بایه خه ی ره وشه که مان به ده ستی هیناوه، لیمان که وتوه، ئهمه چۆن شیواه کییه و له کردن دیت و ئینجا پابه ندی قانونی ئاکاریی له کوپه هاتوه، هه موو ئهم بابه تانه ناتوانین له سه ر ئهم ریگایه روونیان

پیوسته

پابه ند و ملکچه چی چهند قانونییک بین بۆ ئه وهی له خۆماندا به هایه ک بدۆزینه وه

بکهینهوه.

دهبې به راشکاوې پېښې لږ بڼریت، که ئیمه لیره دا جوړه جوغز و بازه یه کی بڼ سهروبه ر به دی دهکین، ههروهک دهر بازوون لیتی له کردن نهیهت! وای داده نپین ئیمه له سیستهم و چوارچیتوهی هوکاره کار کرده کاندانا نازادین، بو ته وهی وای به بیرماندا بیت که ئیمه له سیستهمی نامانجه کاندانا پابه ند و ملکه چی قانونه کانی ئاکارین، بو ته وهی له دواییدا وای دابنپین که ئیمه ملکه چی هم قانونه نپین، چونکه ئیمه نازادی خواستمان به خومان داوه، نازادی و قانون دانان که خواست ههردو وکیان به خوئی ده دات، ههردو وکیان جوړتیکی له سه ربه خوئی، نه وان دوو چه مکی ده کړی هه ربه که بیان جینگای ته وی تر بگریته وه، نه مهش نه وه هوکاره یه و امان لیده کات نه توانین بو لیکدانه وهی ته وی تریان پشت به یه کیکیان بیهستین و نه وه بنه مایه دهرخه یین که له سه ری بنیات نراوه، ته نیا نه و په رکه ی، ته وی له دهستمان دیت له روانگهی مه نتیقه وه نه وه یه چند بوجوونتیکی له روخساردا جیاوازی پابه تیک به نپینه وه سه ر یه ک بوجوون (ههروهک چون چند گوته یه کی جیاوازی ناوهروک وهک یه ک ببریته وه سه ر بچووکترین چه مکی دهرپین).

نه وه ماوه ته وه به لیکو لینه وه روونی بکهینه وه، ئایا ئیمه، که خومان به هوئی نازادییه وه وهک چند هوکارتیکی کاربگری پیشبانه به بیردا دیت، به جوړتیک ته ماشای شت ناکه یین که له و روانگه یه جیا یه نه گهر بیتو خومانان، به پیتی کرداره کافمان، وهک چند نه نجامتیک که له بهرچاومان، به بیرداییت!؟

تیبینیه ک هه یه دهرپینه که ی پتوبست به بیرکردنه وهی ورد ناکات، به لکو ده کړی وای دابنری که تیکه یشتنی ناوکویی گشتی ده توانی، نه گهرچی نه مه به پیتی جوړی خوئی به خوئی توانای برپاردان جیاوازییه کی تاریک و ته مومژاوی ده بې که نه وه به سوژی داده نی، بیکات:

هموو بوجوونه کانی که هه ربه مکی له لاما ن پیدا دهن (وهک نه وان هی ههسته کانن) ته نیا به و جوړه ی کارمان تیده که ن پابه ته کافمان پیده ناسپین، به لام خویان له خویاندا چین، به نه ناسراوی و نه زانراوی له لاما ن ده مپینه وه، ئیتر له مه وه و لیره وه، ته وی په یوه ندی به م جوړه بوجوونه وه هه یه، سه ره رای نه و ناگادار کرده وه ورد

و نه و روون و ره وان کرده ی
تیکه یشتن ده یخاته سه ربان،
نه وای ئیمه به هو یانه وه
ده توانین ته نیا روخسار و
دیارده کان بزاین، به لام هیچ
کاتیک ناتوانین شته کان بو
خویان له خویاندا بزاین، هه ر
له گهل هم جیاوازی کرده دا

(له پیناوی نه مه دا ته نیا نه وه ند به سه جیاوازی نیوان نه و بوجوونه ی پیشتر ههستمان پیکرد و که له دهره وه بومان پیدا دهن و که ئیمه تیباندا ده وری وهرگرتمان هه یه، له گهل نه و بوجوونه ی خومان له خوماندا دروستیان ده که یین و تیباندا کاربگری، به نپینه وه بیر خومان) نه وای لپینه وه نه وه ده که و پته وه که پتوبسته له سه رمان، به م پتیه، دان به بوونی شتتیکی تردا بنپین له پشت دیارده کانه وه یه و دیارده نییه، واته شته کان له خویاندا، نه گهرچی ئیمه به ساده یی خومان بمپینه وه و دانی پیدایا بنپین که چونکه هیچ کاتیک ناتوانی نه مانه له لایه ن ئیمه وه بزاین، له وه به ولاره چون نه وان کار له ئیمه ده که ن، ناتوانین پتر لپیان نریک بپینه وه، نه وان له خویاندا چین هیچ کاتیک ناتوانین بیانزاین، ده بې له مه وه جیاوازییه ک، نه گهرچی ساکار و کال و کرچیش بیت له نیوان جیهانیتیکی ههسته کان و جیهانی ژیر بکه و پته وه، ئیتر بزمان دهرده که وی که جیهانی به که م ده کړی به پتی جیاوازی ههستی جیهان دیدان جیاواز بیت، که چی دووه میان که جیهانی دووم پتوهی به ند، هه میسه وهک خو به تی و ناگوړی. ته نانه ت مرؤف، به پتی نه و زاینه ی به ههسته ناو ده کییه کانه وه له باره ی خو بیه وه ده ستگیری ده بې ناتوانی لاف لږ بدات بزانی خوئی له خویدا چونه. نه گهر مرؤف بو خوئی خوئی دروست نه کات و نه و چه مک و بوجوونه ی هه یه تی نه ک پیشبانه به لکو نه زموننیانه بیان، نه وای شتتیکی سروشتیه زاینه که ی له باره ی خو به وه به ههستی ناو ده کی و ئینجا له روخساری سروشتی خو به وه، به و جوړه ی ههستی کاری تیده کړی و دهوروژی به ده ست به پتی، له گهل نه مه شدا پتوبسته به شپوهیه کی ناچاربی دانی پیدایا بڼی، له پشت نه و خه سلته ته تابه تیه ی خودی خوئی که له چهن دین روخساری رووت پیک دیت، شتتیکی تر هه یه وهک

بنه‌مایه واته «من» ه‌ک‌ه‌ی ئی‌تر
سروشته‌ک‌ه‌ی له‌خویدا ه‌ه‌ر‌ج‌ه‌ی
چۆنیک بیت، به‌م پیتوسته له‌سه‌ری،
له‌و لایه‌نه‌دا که په‌یوه‌ندی به‌تییینی
کردن و ه‌ه‌ست و وه‌رگرتنی په‌یامی

ه‌ه‌سته‌کانه‌وه ه‌ه‌یه‌ خۆی سه‌ر به‌ جیهانی ه‌ه‌سته‌کان
دابئ‌ی و له‌و لایه‌نه‌دا که په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه ه‌ه‌یه‌ چالاکی و
کارکردنی بیه‌گه‌رده تیییدا (سه‌بارت به‌وه‌ی ده‌گاته هۆشی
نه‌ک به‌ هۆی کارتیکردنی ه‌ه‌سته‌کانه‌وه به‌لکو
راسته‌وخۆ) خۆی سه‌ر به‌ جیهانی ژیر و ئە‌قل دابئ‌ی،
ئه‌وه‌ی که له‌مه‌ دوورتر و پتر نابزانئ‌ی.

ده‌بئ‌ی مرۆفی ورد بووه‌وه له‌ ه‌ه‌موو ئە‌و شتانه‌ی
توشیان ده‌بئ‌ی ه‌ه‌ر به‌م ئە‌نجامه‌ بگات، بگره، رپی
تیده‌چیت ئە‌مه‌ خۆی له‌ تیگه‌یشتنی ناوکۆییشدا
ده‌رکه‌وه‌ی که وه‌ک زانراوه، ئە‌م تیگه‌یشتنه‌ ئاره‌زوو
ده‌کات له‌ پشت بابه‌ته‌کانی ه‌ه‌سته‌وه شتیکی نادپاری
له‌خویدا چوست و چالاک چاوه‌ری بکات، ئە‌گه‌ر‌ج‌ه‌ی
جاریکی تر به‌وه ئە‌مه‌ ده‌شپۆئ‌ی که ده‌یکاته‌وه به‌ بابه‌تی
ه‌ه‌ست واته‌ ده‌یه‌وه‌ی جاریکی تر بیکاته‌وه به‌ که‌ره‌سه و
بابه‌تی سه‌رنج‌دان و دیتن.

ئه‌وی راست بئ‌ی، مرۆف له‌خویدا توانا و ه‌یتزیک
ده‌بینئ‌ی که له‌ ه‌ه‌موو شتیکی تر و بگره‌ ته‌نانه‌ت له‌خودی
خۆی، کاتیکی بابه‌ته‌کان کاری تیده‌که‌ن، جیای
ده‌کاته‌وه، ئە‌مه‌ش ژیر (ئه‌قل) ه‌. ئە‌مه‌ وه‌ک چالاکیه‌کی
خودی خۆی بیه‌گه‌رد له‌مه‌دا له‌ سه‌روو ناستی
تیگه‌یشتنه‌وه‌یه، ئە‌گه‌ر‌ج‌ه‌ی ئە‌مه‌ خۆی چالاکیه‌کی خودی
خۆبه‌تی و وه‌ک ه‌ه‌سته‌کان نییه‌ ته‌نیا له‌ چه‌ند
بوچوونییکی روت پیک هاتبئ‌ی که کاتیکی مرۆف
له‌لایه‌ن بابه‌ته‌کانه‌وه کاری تیده‌کری (وه‌ک تو‌مارکه‌ر)
ده‌که‌ونه‌وه، ئە‌م تیگه‌یشتنه، له‌گه‌ل ئە‌مه‌دا، به‌م چالاکیه‌یه
ناتوانئ‌ی له‌و چه‌مک و کاتیگوربیانه به‌ولاوه داپ‌پۆئ‌ی که
به‌هۆبانه‌ بۆی ده‌کری بوچوونه ه‌ه‌ستییه‌کان له‌ چوارچێ‌وه‌ی
چه‌ند رتوشوونییکی کۆیکاته‌وه و به‌م رتییه‌ له‌هۆشدا
یه‌کیان پئ‌ی بگریت. به‌بئ‌ی به‌کاره‌ینانی ه‌ه‌ست ناتوانئ‌ی
بیر له‌ ه‌یچ شتیکی بکاته‌وه، که‌چی ژیر به‌ناوی چه‌ند
بیرۆکه‌یه‌که‌وه، له‌خۆبه‌وه‌ چالاکیه‌کی تاییه‌تی خۆی
نیشان ده‌دات به‌هۆبه‌ ژۆر دوورتر له‌وه‌ی ه‌ه‌ست بیداته
ده‌ست ه‌ه‌نگاو ده‌نئ‌ی و چالاکیه‌یه سه‌ره‌کیه‌که‌ی خۆی

بیرۆکه‌ی ئازادی من ده‌کات به‌ ئە‌ندام له‌ جیهانیکی ماقوولدا

له‌وه‌دا ساخ ده‌کاته‌وه که جیهانی
ه‌ه‌ست و جیهانی ژیر له‌ به‌کتری جیا
بکاته‌وه و به‌مه‌ش ئە‌و سنوورانه که
نابئ‌ی تیگه‌یشتن بیانبه‌زینئ‌ی،
ده‌ستنیشان ده‌کات، له‌به‌ر ئە‌م هۆبه
پیتوسته جه‌وه‌ه‌ری ژیر، خۆی وه‌ک ژیریکی (واته نه‌ک
له‌لایه‌نی ه‌یتز و توانا نزمه‌کانییه‌وه) نه‌ک سه‌ر به‌ جیهانی
ه‌ه‌ست به‌لکو سه‌ر به‌ جیهانی ژیر، ببینئ‌ی، به‌م پیتییه‌ ئە‌و
دوو روانگه‌ی ده‌بئ‌ی، ده‌توانئ‌ی لیسانه‌وه سه‌رنج‌ی خۆی
بدات و قانونه‌کانی به‌کاربردنی ه‌یتز و توانای و ئینجا
ه‌ه‌موو کرداره‌کانی بزانی. ئە‌و له‌لایه‌که‌وه، جاریکیان سه‌ر
به‌جیهانی ه‌ه‌سته و ملکه‌چی قانونه‌کانی سروشته
(ناته‌بایی) و دووه‌مین، له‌لایه‌کی تره‌وه سه‌ر به‌ جیهانی
ژیره‌ پابه‌ند و ملکه‌چی چه‌ند قانونییکه، سه‌ربه‌خۆن له
سروشته و ئە‌زموونی نین، به‌لکو له‌ژیر خۆبه‌وه
په‌یدا‌بون.

مرۆف وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی ژیر که سه‌ر به‌ جیهانی ژیره،
هۆبه‌کیی خواستی خۆی له‌ چوارچێ‌وه‌ی بیرۆکه‌ی ئازادی
به‌ولاوه ناتوانئ‌ی به‌ بیدابیت، چونکه سه‌ربه‌خۆیی له
هۆکاره ده‌ستنیشانکاره‌کانی جیهانی ه‌ه‌سته‌کان (که
ده‌بئ‌ی ژیر ه‌ه‌میشه بیداته پال خۆی) ئازادییه، به‌لام ئە‌م
بیرۆکه‌ی ئازادییه به‌ جوړتیکی له‌ پسانه‌هاتوو به‌ چه‌مکی
سه‌ربه‌خۆیه‌وه به‌سه‌راوه‌ته‌وه، ه‌ه‌روه‌ها چه‌مکی
سه‌ربه‌خۆیی به‌ بنچینه‌ی ه‌ه‌مه‌کی و سه‌رتاپاگیری
ئاکاره‌وه به‌سه‌راوه‌ته‌وه، ئە‌مه‌ خۆی له‌لایه‌نی بیره‌وه
بناخه‌ی ه‌ه‌موو کرداره‌کانی جه‌وه‌ه‌ری ژیره و ه‌ه‌روه‌ک چۆن
بنچینه‌ی قانونی سروشتی ه‌ه‌موو دیارده‌کانه.

به‌م پیتییه ئە‌و گو‌مانه‌ی پێشتر کردمان، ده‌ره‌و‌پیتنه‌وه
کاتیکی له‌و باوه‌ره‌دا‌بووین گو‌ایه ئە‌و ئە‌نجامه‌ی
پیتیگه‌یشتن، له‌ ئازادییه‌وه سه‌ربه‌خۆیی (ئۆتۆنۆمی) و
له‌مه‌وه قانونی ئاکار ده‌که‌و‌پیتنه‌وه، له‌ بازنه‌یه‌کی پووچی
بئ‌ی سه‌روه‌ری شاردراره‌دا گیرده‌خوات.

ئیمه، دوور نییه‌ بیرۆکه‌ی ئازادیمان سه‌بارت به
قانونی ئاکار کردبئ‌ی به‌ بنه‌ما بۆ ئە‌وه‌ی له‌دوایییدا ئە‌م
قانونه‌ جاریکی تر له‌ ئازادی بکه‌و‌پیتنه‌وه، ئە‌گه‌ر‌ج‌ه‌ی ئیمه
ناتوانین ئە‌مه‌ پشتراست بکه‌ینه‌وه، له‌وه به‌ولاوه که
سه‌رگه‌رمی بنچینه‌یه‌ک بووین که دوور نییه‌ گیانه‌ باش و
چاکه خوازه‌کان دانمان بۆ پیتییدا به‌ینن، ه‌ه‌ر چه‌نده ئیمه

ناتوانین هیچ کاتیک وهک پرسته یهک بکری ساخ بکریته وه بیده بینه دهست، به لام ئیستا که ئیمه ده بینین، کاتیک خۆمان به نازاد داده نیین خۆمان ده که یه نه ندامی جیهانی ژیر و دان به سهر به خۆبی خواستدا ده نیین له گه له ئه و نه نجامه ی لیبی ده که ویتته وه، واته ئاکاریتی، به لام کاتیک خۆمانمان وا دیتته بهرچاو که ناچارین پایه ندی ئه رکی سهرشان و ئوبالی ئه ستو بین، خۆمان به نه ندامانی جیهانی ههست و له هه مان کاتدا به هی جیهانی ژیر داده نیین.

چۆن فرمانیکی ره های ئاکار شیاوه کی ده بیت؟

جه وه هری ژیر، به و پیتی ژیره، خۆی سهر به جیهانی ژیر ده زانی، ههروه ها له بهر ئه وه ی له م جیهانه دا هۆکاریکی ده ستبه کاره، هۆبه کیه که ی به خواست ناوده بات. له لایه کی تره وه، ههست ده کات که پارچه و به شیکه له جیهانی ههست و کرداره کانیسی تیدا ته نیا چهند دیارده و روخساریکی هۆبه کیه که ی، به لام شیاوه کی ئه م کردارانه ناکری له ریگای ئه م هۆبه کیه وه، که هیچ له باره یه وه نازانین، ده رکی پی ببردنی، به لکو ده بی له جیاتی ئه مه، له وه دا که کرداره کان به شیکن له جیهانی ههست له و لایه ی به دیارده ی تر ده ستنیشان ده کرین واته به چهند ئاره زوو و چه ز و مه یلیک دا برین. وهک ته نیا نه ندامیکی جیهانی ژیر هه موو کرداره کانم به پیتی بنچینه ی سهر به خۆبی خواستی بیگه رد ده گونجین، به لام وهک ته نیا پارچه یه کی جیهان ههست ئه و دا ده بی کرداره کان له گه له قانونی چه ز و ئاره زوو مه یل و ناته بابی (هیترۆنۆمی) سروشت بگونجین (کرداره کانی یه که م به بنچینه ی به رزی ئاکار و ئه وانی دووه م به بنچینه ی به خته وه ریبه وه به ندن)، به لام له بهر ئه وه ی جیهانی ژیر به ره ته ی جیهانی ههسته و قانونه کانی تیدا یه، سه بارهت به خواستم (که به ته واته ی سهر به جیهانی ژیره) به نه مایه کی راسته و خۆی قانون دانانه و له بهر ئه وه ی ده بی به و جو ره دا بریت. ئه و من خۆم وهک ژیریکی، نه گه چی له لایه کی تره وه جه وه ره که سهر به جیهانی ههسته پتویسته له سهر م دانی پتیدا بنیم که پایه ندی قانونی جیهانی یه که مم، واته هی ژیر که له بیرو که ی نازادیدا قانونی هه مان شتی دهست ده که وئ و

ملکه چی سهر به خۆبی خواستم. ههروه ها به م پیتی پتویسته قانونه کانی جیهان ژیر به چهند فرمانیکی ره های ئاکار (ئه خلاقی) بی بو من و نه و کردارانه ی به پیتی ئه م بنچینه یه ن به چهند ئه رکیکی سهرشانم دا بنیم. ئیتر فرمانه ره ها ئاکارییه کان شیاوه کی ده بن، چونکه بیرو که ی نازادی، من ده کات به نه ندام له جیهانیکی ماقوولدا، به م پیتی نه گه ر من به ته نیا هه ر ئه مه بام ئه و هه موو کرداره کانم هه موو کاتیک به پیتی سهر به خۆبی خواست ده بن، له بهر ئه وه ی من له هه مان کاتدا خۆم به نه ندامی جیهانی ههست ده بینم ده بی کرداره کانم به پیتی ئه و بن. ئه م فرمانه ره هایه پرسته یه کی لی کرداری پیشیانه به رجه سته ده کات له وه دا که ئه و خواسته ی من که له ژیر کارلی کردنی ئاره زوو ی ههسته کیه وه یه هه مان شتی ده خریته سهر، به لام له وه دا سهر به جیهانی ژیره خواستیکی رووتی بیگه رده و پراکتیکیه و مه رجه به رزه که ی یه که م به پیتی ژیر تیدا یه، به لای که مه وه به و جو ره ی که سهر نجان و وردبوونه وه مان له جیهانی ههست چهند چه مکیکی تیگه یشتنیا ن ده خریته پال ئه مانه له خۆباندایه چهند فورمیکی گشتی قانونیانه به و لاوه نین. ئیتر به هۆی ئه مه وه، پرسته لی کرداره و پیشیانه کان که وهک به ما زانینی سروشتیان له سهر داده مه زری ده بن به شیاوه کی.

به کاره یانی کرده کی تیگه یشتنی ناوکۆبی مرۆف راستی ئه م نه نجام که و ته وه یه ساخ ده کاته وه. هیچ که سیک نییه، ته نانهت به دترین به دکار، نه گه ر راهاتین ژیری خۆی به کار به یینی، کاتیک نمونه ی نیازپاکی و ده ستپاکی له په ی ره و کردنی رتوشوتنه خاسه کان و به شداری کردن له وه دیه یانی خۆشگوزهرانی که سانی تری ده خه یه بهرچاو (ئیتتر نه مه قوربانیدانی گه وره به سوود و قازانج و ئاسوودهی که سایه تی له گه لدا بیت) ده یه وئ و چه ز ده کات ئه م جو ره دل و ده روون و ره و شته ی نه بی. دوور نییه ئه و، به هۆی مه یل و ئاره زوو و هۆکاره پالنه ره کانییه وه نه توانی ئه مه له خۆیدا به دی به یینی، به لام هه ر له خۆیدا چه ز و ئاره زوو ده کات له بار و قورسایه ئه م جو ره مه یل و ئاره زوو سهخت و قورسه رزگاری بی، ئه و به سه لمینه و به لگه ساخی ده کاته وه که به خواستیکی نازاد بوو له هۆکاره پالنه ره کانی ههست، له بیرو خۆیدا خۆی ده خاته نیو سیسته میکی تری شته کان که له چاو

مهیل و نارەزووەکانی لە پوانی هەستەکاندا ئەوپەری جیاوازه، چونکە ئەو ناتوانی لەو نارەزووە هیچ جۆرە چێژ و خوشییەکیان تێرکردنی مهیل و هەزێکی راستەقینە یاخود لە ناخدا رووژاو چاوەڕێ بکات (چونکە ئەگەر رستەکه وەها بایە بێرۆکه که بهم هەز و نارەزووە تەفرەیی داوه چاکه و پلهوپایهیی خۆی له دەست دەدات)، بگره ئەوهی دەتوانی لێی چاوەڕێ بکات لە نرخ و بایەختی ناوهکی گەورەتر بۆ کەسایەتییه کهی بهولاره نییه، ئەو خۆی، وا باوەر دهکات، ئەگەر خۆی بخاته جیگای ئەندامی سەر به جیهانی ماقوول، ئەو خۆی ئەوکەسه باشتربنیه، بێرۆکهی ئازادی واتە پابەند نەبوون به چەند هۆکاریکی دیاریکراوی جیهانی هەست، به پێویستی خۆی ناچاری ئەمەیی دهکات و ئەو لەم هەلۆتستەدا هەست به خواستیکی چاکهخواز دهکات که به پیلینانی خۆی، قانونی خواسته به دکاره کهی لێ پیکدیت له وەدا که ئەندامه له جیهانی هەستدا: ئەو دان به دەسلالات و گرنگییه کهیدا دەنی ئەگەرچی پێپهستیشی دهکات. که وابوو پێویستی و ئەرکی سەرشارانی له روانگهی ئاکارهوه، ئەو شتیه که له خۆیهوه وهک ئەندامیکی جیهانی ماقوول (ژیرهکی) به ناچاری دهیخوازیت، ئەمە وهک ئەرکی ئاکارییه به و راددهیه له لایهوه بۆی دهلوێ له بیرییدا بیت که له هەمانکاتدا خۆی به ئەندامیکی جیهانی هەست بزانی.

ئەوپەری سنووری

هەموو فەلسەفەیهکی پراکتیکیانه

هەموو مەرفۆتیک و ابیرده کاتهوه که له خواستیدا ئازاده. لێرهوه هەموو بریارهکان (حوکمهکان) دەرپارهی کردارهکان بهم جۆره دهبن: ههروهک پێویست بوو دهپوو روویدات ئەگەرچی بهم جۆره رووی نه داوه، له گهڵ ئەمەدا ئەم ئازادییه به هیچ جۆریک چه مەک و بۆچوونیکی ئەزموون و شارەزایی نییه و ناکرێ وابیت، چونکە ئەمە هەمیشه وهک خۆی دەمیتێ، ئەگەرچی تاقیکردنهوه پێچهوانهیی ئەو داوايه نیشان دەدات که بریتیه له گریمانه کردنی ئازادی وهک داوايهکی ناچارهکی. له لایهکی دیکهوه ئەوا به هەمان شێوه پێویسته هەموو ئەوهی رووددهات ناچارهکی به پیتی چەند قانونیکی سەرۆشتی، دەستنیشان بکریت و، ئەم ناچاریه سەرۆشتیه هیچ

چه مەکیکی ئەزموونی نییه، چونکە، له بهر ئەوهی چه مەکیکی ناچاری و ئینجا بۆچوونیکی زانیی پێشیانەیی تیدایه، به لام ئەم چه مەکی سەرۆشت، ئەزموون پشتراستی دهکاتهوه و پێویسته به بێ چەند و چۆن گریمانه بکریت، ئەگەر ئەزموون واتە زانیی رێکوپیتی بابهتەکانی هەستەکان به پیتی چەند قانونیکی هەمه کی شیاوهکی بیت. بۆیه ئازادی ته نیا بێرۆکه یه کی ژیره، راستی و راستەقینیه بابهتیه کهی له خۆیدا جیگای ئەگەر و گومانه، که چی سەرۆشت چه مەکیکی تینگه یشتنه راستەقینیه کهی به نمونهی ئەزموون و شارەزایی ساخ ده بیتهوه و ده بێ ناچارهکی ساخ ده بیتهوه.

جا ئیتر ئەمە ئەو سەرچاوه بووه که دیالیکتیکی ژیر لێی کهوتوتهوه، چونکە ئیمه ده بینین، سه بارهت به خواست، ئەو ئازادییهی دهیدهینه پالی واپێده چێ له گهڵ ناچاری سەرۆشتیدا ناکۆک و ناتەبا بیت، ژیریش له بهردهم ئەم دوو ریانەدا، له روانگهی سەرۆشدانی رووتوه رێگای ناچاری سەرۆشتی پتر له رێگای ئازادی خۆشتر و به که لکتر ده بینین، له گهڵ ئەمەدا، له روانگه و دیدی پراکتیکییهوه، رێگای ئازادی تاکه رێگایه که ده توانین بگرینه بهر و له کاروبارماندا ژیر به کاره پیتنی، هه ره له بهر ئەم هۆیهیه که وردترین فەلسەفه و ههروهها سادهترین تینگه یشتنی مەرفۆ له توانایاندا نییه ده مه ته قیبه سه رو به ره له بارهی راستی و راستەقینیتی ژیر بکهن. که وابوو ده بێ پێشهکی گریمان بکریت که له نپوان ئازادی و ناچاری سەرۆشتی کرداره مەرفۆ قیه تیه ناوبراوه کاندای هیچ جۆره ناکۆکییه کی راستەقینیه نییه، چونکە ناتوانی ده ستبه رداری چه مەکی سەرۆشت بێ ههروهک ناتوانی ده ست له چه مەکی ئازادی هه لگرت.

له گهڵ ئەمەدا پێویسته ئەم ناکۆکییه روخساره کییه به لای که مه وه به جۆریکی قه ناعهت به خش بسپردیته وه، ته نانهت ئەگەر له تواناشماندا نه بیت تیبگه بن چۆن ئازادی شیاوهکی ده بیت، چونکە ئەگەر بێرۆکهی ئازادی له گهڵ خۆیدا، یاخود له گهڵ

**بیرۆکهی
ئازادی
واته
پابەند نەبوون
به چەند هۆکاریکی
دیاریکراوی
جیهانی هەست**

سروشدا که ئەویش ناچاره کیه، ناکۆک بیت، ئەوا دەبێت بە ناچارایی لە بەر دەم ناچارایی سروشتیی دەستی لی هەلبگیردری.

بەلام قوتار بوون لەم ناکۆکییە شتیکە لە کردن نایەت، ئەگەر خۆ Subjekt که لەو پرۆایە دایە نازادە، کاتیک لافی نازادی خۆی لێ دەدات هەمان بایەخ و پێوەندییە که هەیه تی دەبینی، سەبارەت بە هەمان کردار، خۆی، ئەگەر بێتو ملکه چ بوونی بۆ قانونی سروشت پەسند بکات. ئیتر بۆیە ئەو ئەرکه گرنگ و گرانە که وتۆتە سەر شانی فەلسەفە ی وردبوونەوی رووت ئەمەیه:

بەلای که مەوه نیشانی بدات، ئەو تەفرەیهی بەهۆی ناکۆکییە که وه پیتی چوه له مەوه که وتۆتەوه: ئیمه که مرۆف به نازاد داده نین به مانا و پێوهندییەکی تر له میتشکماندا دەبێت له چاو ئەوهی که ئیمه به پارچه یهک له سروشت و به ملکه چی قانونه کانی دابنن. هەردووک لایان نەک تەنیا هەر پێکه وهن بە لکو دەبێت هەردووکیان بە ناچارایی یه کگرتوو له یهک خۆدا دابنن، ئەگەر وانە بایە نه له توانادا هەیه لیک بدرتتهوه، بۆچی دەبێت باری سەر شانی ژیر به بیروکه یهک گران بکهین له کاتیکدا ده توانی به بی که وتنه ناو چالی ناکۆکییە وه له گه ل بیروکه یهکی تر دا یهک بگرئ و راستییە که به تەواوه تی ساخ بکاتوه، ئەمە دو چاری کیشه یه کمان ده کات ده بیته مایه ی ئەوه ی ژیر له ده ستبه کار بوونی تیوره که یدا دو چاری تەنگه به ربی و تەسکی بیت. ئەم ئەرکه تەنیا فەلسەفە ی وردبوونەوی رووت پابه ند ده کات بۆ ئەوه ی رینگا له بەر دەم فەلسەفە ی پراکتیکدا بکاتوه. که وابوو ئەمە به ند نییه به حەز و ئاره زووی فەلسەفە وه بۆ ئەوه ی بریار بدات ئایا ئەم ناکۆکییە روخساره کییه لابه ریت یاخود وهک خۆی به یلێتته وه، له مە ی دوا ییدا

تیورییه که ده بی به مولکی گشتی و لایه نگیری رتیا زی چاره نووس و قهزا و قهدهر (Fatalist) ده توانی به راستیی خۆی به خاوه نی دابنی و ئاکار به کولک و پیسته وه ده رکات و لاف لیبdat گوايه به ناههق

مرۆف
له توانایاندا نییه
دهمه ته قیی
به سه رو بهر
له باره ی راستی و
راسته قینیتی ژیر
بکهن

دهستی به سه ردا گرتوه.

تا ئیره ش ناتوانی بگوتی سنوره کانی فەلسەفە ی پراکتیکی له مە وه ده ست پیده کات، چونکه به لایه کدا خستنی کیشه و به ره که ئیش و کاری ئەو نییه، به لکو ئەو تەنیا داوا له فەلسەفە ی وردبوونەوی رووت ده کات، ئەو ناتە بایانە ی دوو چاریان ده بیته کاتیک له چه ند پرسیا ریکی تیورییه وه ده گلی کۆتایان پیه یینی، بۆ ئەوه ی ژیری پراکتیکی دلنیا یی و نارامی خۆی هه بی بتوانی رووبه رووی ئەو هیره شه ده ره کییانه بیسته وه که ده کرینه سه ری و کیشه له سه ر ئەو زه وییه به رپا ده کهن که خۆی ده یه وی تەلاره که ی له سه ر دا مه زرینی.

داواکاری ژیری ناوکۆیی مرۆف ده باره ی مافی ره وای نازادی خواست به ندە به بنه مای هۆش و گرمانه ی دانپیدانراوی سه ره خۆیی ژیر له به رابه ر هۆکاره ده ستنیشانکراوه خۆییه کیه کانداه که به تیکرایی ئەوه یان لی پیک دیت که به هه سته کردنه وه و به وه وه که به گشتی به هه ست ناوده برئ، په یوه ندی هه یه. ئەو مرۆقه ی، به م پتودانگه خۆی وهک ژیریک سه رنج ده دات، خۆی ده خاته ناو سیسته میکی تری شته کانه وه و ناو پێوه ندییە وه به چه ند هۆکاریک که شت ده ستنیشان ده کهن و به تەواوه تی له جو ریکی تری، کاتیک ئەو خۆی به ژیریکی خاوه ن خواست داده نی، به پیتی ئەمە هۆکاریکی هه یه و به هره مه ندانه بیر ده کاته وه ئەگەر وای بۆ بچی که خۆی دیار ده یه که له جیهانی هه ست و (که به راستی خۆشی هه روایه) هۆیه کییه که ی له وه دا له لایه ن کار کرده ی ده ره کییه وه ده ستنیشان ده کریت ملکه چ و پابه ندی قانونه کانی سروشت بکات. ده ستبه چی ده رکی پیده کات که هه ردووکیان ده کری به یه که وه هه بن و بگره پیویسته پیکه وه بن، چونکه شتیک له جیهانی دیار ده دا (ئه گه ر سه ره جیهانی هه ست بی) ملکه چی چه ند قانونیک بیت و لپیانە وه له وه دا سه ره خۆیی که شتیکه یاخود له خۆیدا جه وه ره ریکه، که مترین ناکۆکی و ناتە بایی تیدا نییه، به لام ئەو ئەگەر پیویست بی له سه ری به م دوو جو ره بۆ شت بچیت و بیر له خۆی بکاتوه ئەوا له باره ی یه که میان له وه هه ست و هۆشه ی که به رامبه ر به خۆی هه به تی و که وهک بابه ت له لایه ن هه سته کانه وه کاری تیده کریت، که وتۆتته وه. له باره ی دووه میشیان به هۆش و هه ستی خۆیه وه، وهک ژیر به ندە، واته به بی پابه ندبوونی

ناکریت به هیچ جوړتیک به پټی چوند قانونیتکی سروشت و به پټی نه زمونږتیک شیاوه کی ساخ بکړیتته وه، کهوا بوو ناکریت تیبگه یشترئ یاخود دهرک به سروشته کی ببردئ، چونکه هیچ کاتیک له کردن نایهت پشت نه ستور به یه کتر یچون نمونه یه کی بو به پټی تته وه. نه و تهنیا مه رجه گریمانه یه کی ناچاری ژیره له جه وهه ریکدا که له و باوه رده ایه هه ست به وه ده کات خواستی هه یه، واته توانایه کی هه یه له توانای رووتی هه زکردن جیاوازه (واته توانای هه یه خوئی بو کردار وهک ژیرتیک و به پټی قانونه کانی ژیر و سه ربه خو له هوکاره زگماکه سروشته یه کان دیار بکات). له و جیگایه ی دیار بکردن به پټی قانونه سروشته یه کان له کارده که ون، هه موو لیکدانه وه یه کیش له کار ده که وئ، له دا کوکیکردن به و لاوه شتیک تر نامیتئ واته گازنده ی نه وانه ی لاف لیده دهن قوولتر و وردتر سه رنجی جه وهه ری شته کانیان داوه ئیتر نازادی به شتیک ناشیاوه کی له کردن نه هاتوو داده ئین. مرؤف ده توانئ تهنیا نیشانیان بدات نه و ناکوکیبه ی گوايه نه وان له وئ دؤزیوانه ته وه له وه وه په یدابووه که نه وان بو نه وه ی قانونی سروشتی سه بارهت به کرداره کانی مرؤف ده سته کار بکن، ناچار بوون مرؤف وهک دیارده یه ک دابنئ، تهنانهت نه گهر داویان لیبکرت پټیوسته وهک ژیر، وهک شت له خویدا ته ماشای بکه ین، نه و هه وهک دیارده یه ک سه رنجی ده دهن. شتیک ئاسایه که جیا کردنه وه ی هو یه کیبه که ی (واته خواسته - ئیراده که ی) له هه موو قانونه سروشته یه کانی جیهانی هه ست له مرؤف تیک خویدا ده بیتته مایه ی په یدابوونی ناکوکی، به لام نه مه له ناودا نامیتئ نه گهر بیانه وئ به وردی بیربکه نه وه و به ته واهه تی دانی پټیدا بنین که له پشت دیارده کانه وه چهن دین شت له خویناندا هه ن و ده بی بنج و بنه وانی نه م دیارده بن و (نه گه چي نه مه به جوړتیک شاردراوه ش بیت) مرؤف ناتوانئ داوا له و قانونانه ی کار له کردارمان ده کهن بکات هه مان قانون بن که دیارده کان پایه ندن پټیانه وه.

له کردنه هاتنی خو یه تی روونکردنه وه ی نازادی خواست، وهک هه مان له کردنه هاتنی دؤزینه وه و تیبگه یشتنی سوود و قازانجیکه که ده کړئ مرؤف له قانونه کانی ناکاردا به ده ستیان به پټی، له گه ل نه مه شدا،

به راستی مرؤف سوود و قازانجیکه تیدا ده بینئ که ئیمه بنه ماکه ی له خو ماندا به سوئی ناکاره کی ناوده به ین، نه و سوئی که له لایه ن هه ندیک که سه وه به هه له کراوه به پټیوانگی برپاره ناکاریبه کافان، که چی ده بی به و جوړه سه رنج بدریت که کار لیکردنیکه خو یه تیبه قانون له خواستدا ده بکات و ژیر تهنیا خوئی بنه رته به تیبه کانی پټشکه ش ده کات.

بو نه وه ی بو جه وهه ریکه ژیری که له لایه ن هه سته کانه وه کار تیکراوه بلوئ نه و نه رکه راپه پټی که وهک فرمان ژیر خوئی پټیده سپټی، پټیوسته بی سی و دوو لیکردن ژیر توانایه کی هه بیت هه سته چټر و خو شیی و رهامه ندیی نه رکی سه رشان راپه راندن له ناخیدا به ریا بکات، هه روه ها به م پټیه ده بی هوکیبه کی هه بی بتوانئ، هه ست به پټی بنچینه کانی، ده ستنیشان بکات. به لام به هیچ جوړتیک له کردن نایهت تیبگه ین، واته به رتیکه کی پټیشیانه روونی که ینه وه، چون بیروکه یه کی رووت که له خویدا هیچ بابه تیکه هه سته تیدا نیسه، هه سته کردن به خو شیی و چټر یاخود هه سته کردن به نازار به ریا ده کات، چونکه نه مه جوړتیکه تایه تی هو یه کیبه، ده رباره ی نه مه و ده رباره ی هه موو هو یه کیبه ک ناتوانین پټیشیانه هیچ شتیک دیار و ده ستنیشان بکه ین، به لکو ده بی له م باره یه وه تهنیا پرسیار له نه زمون و شاره زایی بکه ین، به لام له بهر نه وه ی نه زمون و تاقیکردنه وه هی جوړه پټیوه ندیه کی نیوان هوکار و نه نجام وهک پټیوه ندی نیوان دوو بابه تی نه زمون و شاره زایی ناداته ده ست، لیره دا ژیری بیتگه رد داواکراوه به هوئی چهن د بیروکه یه کی رووت و ساده وه (نه مانه هیچ بابه تیک بو نه زمون ناده نه ده ست) خوئی بی به هوکاری نه نجام تیک که به بی چهن د و چون له نه زمون و شاره زاییدا هه یه، ئیمه ی مرؤف بو مان ناکرئ و له کردن نایهت روونی بکه ینه وه چون و بزچی هه مه کی و سه رتا پاگیری رټوشوینه که وهک قانون و ناکاره کی به م پټیه خو شیی و سوود و قازانجمان بو دابن ده کات. تهنیا نه ونده جیگای دلنیا یسه: بایه خی ناکاره کی و ده سته کاریبه که ی بو ئیمه له وه دانیه که سوود و قازانجی ئیمه ی تیدا یه (چونکه نه مه ناکوکی و ناتابه یبه و پایه ندیوونی ژیری پراکتیکه به هه سته کانه وه ده گه یه نئ واته پشت به ستنی به سوژتیک که جیگای بنچینه ی گرتبټته وه و به ربه سته نه وه ده بی ژیر هیچ

جاریک بیی به قانون دانهری ئاکاریبانه) به لکو سوود و قازانجی ئیمه ی له وهدا تییدایه که بۆ ئیمه وهک دهسته کاره و دهگونجی، چونکه نهو له خواستمانه وه وهک ژیر و ئینجا له خودی راسته قینه ی خو مانه وه هه لقلو لاه، به لام نهوی پیسوه ندی به دیاردی رووته وه هه یه، ژیر ناچاره کی ده بخاته ژیر سروشت و خهسله تی شت له خویدا.

که وابوو نه م پرسیاره، چون فرمانی ره های ئاکاریی شیاوه کییه و له کردن دیت، ته نیا به پیی نهو راده یه ده کری و هلام بدریته وه: نهو تاکه مه رجه گریمانه یه روون بکریته وه که وهک بنه ما له سه ری داده مه زری، به تاییه تی بیروکه ی نازادی ئینجا بتوانی نهو ناچاریه ی له م گریمانه یه دا تیبگه یشتی، نه مه بۆ خو ی به سه بۆ به کاره ی تانی کرده کییانه ی ژیر واته برواهاتی به گونجای و شایسته یی نه م فرمانه ره هایه ئینجا به قانونی ئاکاریی، به لام ئایا چون نه م مه رجه گریمانه یه خو ی شیاوه کییه، ژیری مرؤف ناتوانی تیبگات، گریمانه کردنی نازادی خواستی بوونه وه ریکی ژیر، سه ربه خو یی خواست به و پییه ی تاکه مه رجه ی فۆرمالییانه ی ده ستنیشان کرده که یه تی، نه نجامیکی ناچاره کییه تی نه م گریمانه کردنه ی نازادی خواست (به بن نهوی له به یه که وه به ستنه وه ی دیارده کانی جیهانی هه ستدا له گه ل بنچینه ی ناچار یی سروشت دوچار ی ناکۆکی بین) نهک هه ر شتیکی نهو په ری شیاوه کییه (وهک چون فه لسه فه ی تیوری ده توانی نیشانی بدات) به لکو به کرده وه پروا بوون به بوونه که ی، واته بروابوون به بیروکه که بکریت به مه رجیکی هه موو نهو کردارانه ی به بیی چهند و چون ده کرین بۆ جه وه ره یکی ژیر که به هۆی ژیره وه له هۆیه کییه که ی خو ی ئینجا له خواست (که له ئاره زوو هکان جیاوازه)، به ئاگا و هوشیاره، به بیی قه یید و مه رجه ی تر ناچار گریمانه ی بوونه که ی بکات، ئیتر چون بۆ ژیری بیگه رد ده لو ی به بیی هۆکاری پالنه ری تر، جا له هه ر سه رچاوه یه که وه په یدا بووبن، له خویدا بیی به پراکتیکی یاخود بنچینه یه کی رووتی هه مه کی سه رتا پاگیری هه موو ریوشوینه کانی وهک چهند قانونیک (نهوی نازادانه فۆرمی ژیری بیگه ردی پراکتیکی ده بی) به بیی هه یچ ماده یه کی (بابه تیکی) خواست، که ده کری پیشیانه سوود و که لکی لی ده ستگیری بیی، هۆکاریکی پالنه ر بۆ

خو ی پیسکه ش بکات و قازانجیکی لیبخاته وه که ده کری به سوود و قازانجی ئاکاریی بیگه رد ناوبردریت، یاخود به شیتویه کی تر، چون ده کری ژیری بیگه رد بیی به ژیری پراکتیکی، نه مه بویستری روون بکریته وه، له توانای هه یچ ژیریکی مرؤفدا نییه و هه موو هه ول و کوشش و کاریک بۆ روونکردنه وه ی نه مه کردبی، بی بهر و دۆراو بووه.

نه مه به ته واوه تی هه رو هک نهو هه وله وایه بیده م بۆ نهوی ساخی بکه مه وه، چون نازادی خو ی وهک هۆکاریکی خواستیک شیاوه کییه. من لیرده له بنه ما ی روونکردنه وه ی فه لسه فه یی، نه گه رجه شتیکی تر شک نابم، دوور ده که وه وه. راسته له وانیه من بتوانم ئیستا که به نیتو جیهانی ماقوولدا (ژیرانه دا) که تا ئیستا هه ر بۆم ماوه ته وه، به نیتو جیهانی ژیردا بسوورپیمه وه، به لام من، نه گه رجه له باره یه وه بیروکه یه کم هه یه و بنه مایه کی چاکی هه یه، هه یچ زانیارییه کم له باره یه وه نییه و هه رگیز له توانامدا نییه، به هه موو نهو کوششه ی توانای سروشتی ژیرم ده بکات په ی بی بهرم. نه م بیروکه یه مانای شتیکی ده دات، هه میشه ده مینیتته وه خو نه گه ر من هه موو نهو شتانه که پیوه ندیبیان به جیهانی هه سته وه هه یه له بنچینه ی ده ستنیشان کردنی خواستم دوور بخه مه وه، نهویش ته نیا بۆ نهوی بنچینه ی هۆکاری بزویته ر که له پوانی هه سته کانه وه که وتۆته وه سنووردار بکه م، به و ریگایه رهنگی سنووری بۆ ده ریژم و روونی ده که مه وه که له خویدا هه موو شتیکی ناگریته وه، بگه ره له ده ره وه ی نهو دا شتی پتر له وه هه یه، نه م شته پترانه هه یچ له باره یانه وه نازانم، له ژیری بیگه رد که بییر له م نمونه یه ده که مه وه، دوا ی جیا کردنه وه ی هه موو ماده ده که، واته زانیی با به ته کان، بۆ من له فۆرم به ولاوه واته قانونی کرده کی گونجان و ده سته کاری هه مه کی ریوشوینه کان و به پیی نه م پیودانگه ژیر له و پیوه ندیبیه دا له گه ل جیهانی بیگه ردی ماقوول (ژیریانه) هه یه تی وهک هۆکاریکی شیاوه کیی کاریه گه ر واته وهک هۆکاریکی ده ستنیشان کاری خواست، نامینیتته وه بییری لیبکه مه وه. پیوسته لی به هۆکاری پالنه ر به ته واوه تی بخریته لاه، بیروکه ی جیهانیکی ماقوول (ژیریانه) ده بی خو ی هۆکاری پالنه ر یاخود نهو شته بیی که ژیر له بنه ره تا سوود و قازانجی تییدا ده بین، روونکردنه وه ی نه مه

ئەركىتكە لەتواناماندا نىبە جىبەجىبى بگەين.

ئىترە دوا سنوورى ھەموو توپشەنەوہىبەكى ئاكارىبە و ديارىكردى ئەم سنوورە بايەختىكى زۆرى ھەيە بۆ ئەوہى ژىر لەلايەك كە لە جىھانى ھەستدا بەدواى ھۆكارە پالئەرە بەرزەكاندا و بۆ قازانجىكى نزيك لە تىگەيشتن دەگەرئى، ئىتر با ئەو قازانجە ئەزمونى بىت، سەرگەردان نەبى بە جورىك زبان بە ئاكار بگەينەئى و لەلايەكى ترەوہ بۆ ئەوہى لە ئاسمانى بۆشى چەمك و بۆچوونە ترانسدىنيتەكان كە ناوى جىھانى ژىربىيان پىئوہە بىن ھىز و توانا بالەفەرئى نەكات و نەتوانى لە جىتگاي خۆى بەولاولەتر بىت و لەنىو ورتەنى مېشكدا سەرلېشىئاو بىت ئەوى ماوہ بىلېتىن، بىرۆكەى جىھانىكى بىگەردى ژىربىيانە ۋەك كۆبەكى لە ھەموو ژىرەكان پىك ھاتوہ، كە ئىمەش ۋەك چەند جەوھەرىكى ژىر (ئەگەرچى لەلايەكى ترەوہ ئىمە لەجىھانى ھەستدا ئەندامىن) سەر بە ئەوين ھەمىشە ۋەك بىرۆكەيەكى سوودبەخش و رېتگادراو بۆ جىگىركردن و بەدېھىنەنى پروايەكى ژىرەكى لە پىادەكردن دېت، ئەگەر ھەموو زانىنىك لە سنوورى ئەم جىھانە كۆتايى بىت، ئەوا بەھۆى نمونەيەكى دلگىر و دلرفىنى دەولەتتىكى گشتى ھەموو ئامانجەكان لەخۆياندا (ھى جەوھەرە ژىرەكان) كاتىك دەتوانىن ئەندام بىن ئەگەر بەتەنگەوہ بىن بەپىي رېئوشوئىنەكانى ئازادى ۋەك ئەوہى چەند قانونىكى سروسش بن كردار بگەن، بۆ ئەوہى بتوانىن لەم رېتگايەوہ تەوژمى حەز و ئارەزووى قانونى ئاكارى لە ناخى خۆماندا بەگۆر بگەين.

تېبىنى كۆتايى

بەكارھىنەنى تېئورىيەنى ژىر (ئەقل)، سەبارەت بە سروسش، بوونى ھۆكارىكى بالاي ئەوہەپرى ناچارەكېبى جىھانى لىدەكەوئىتەوہ. ھەروہا بەكارھىنەنى پراكتىكىيەنى ژىر، سەبارەت بە ئازادى، ناچارىبەكى رەھى لىدەكەوئىتەوہ، بەلام تەنبا ھى قانونەكانى كردارى جەوھەرىكى ژىر، بەو پىئە كەوايە، ئىستاكەش بنچىنەيەكى جەوھەرى ھەموو بەكارھىنەنىكى ژىرمان برىتسىيە لە پالئەنى ئەو زانىنەى دەمانداتى بەرەو ھوشيارىبى و ھەستكردن بە ناچارىبەكەى (بەبى ئەو ناچارىبە زانىنى ژىرەكى نابىت). ژىر خۆبىشى دوچارى

سنوور بۆ دانانىكى جەوھەر بى دەبى برىتى لەوہى كە خۆى ناتوانى لايەنى ناچارىتى ئەوہى كە ھەيە ياخود ئەوہى كە دەقەومى يان ئەوہى كە پىئوسستە بقەومى بزانى ئەگەر بىتو مەرجىك كە ۋەك بنچىنەيە بۆ ئەوى كە ھەيە و ئەوى كە روودەدات و پىئوسستە روودات گرمانە نەكات، بەلام بەم شىوہىە و رېتگايە گەرانى بەردەوام بەدواى مەرجدا دەبىتە ماىەى ئەوہى وردە وردە رەزامەندى ژىر دواخريت. ئىتر بۆبە بى ماندوو بوون بە دواى بى قەيدو مەرجى ناچارىدا دەگەرئى، خۆبىشى بە ناچار دەبىنيتەوہ دان بە بوونىدا بىت، بەبى ئەوہى تاكە رېتگايەكى ھەبىت يارمەتى تىگەيشتنى سروسشەكەى بدات، زۆر بەختەوہر دەبى ئەگەرھاتو ئەو چەمك و بۆچوونەى دۆزىبەوہ لەگەل ئەم مەرجە گرمانەيىبەدا بگونجى. كەوابوو ھىچ گازندە و رەخنە و لۆمەيەك نىبە رووبەرۋوى چۆنىتى خستتەوہى بنچىنە بالاكەى ئاكارمانى بگەينەوہ، بەلكو ئەو گازندەيەى كە دەبى بەگشتى رووبەرۋوى ژىرى مرۆف بكرىت، ئەوہى، ناتوانى قانونىكى بى قەيد و مەرجى پراكتىكى (ھەروہا پىئوسستە ھەمان شت فرمانى رەھى ئاكارى بىت) بەپىي ناچارەكېبى رەھا لە تىگەيشتنەوہ نزيك بكاتەوہ، كەس ناتوانى گازندەى ئەوہ بكات كە نايەوى بەھۆى مەرجىكەوہ، واتە بەرېتگاي سوود و قازانجىكەوہ كە ۋەك بنەمايەك واىە و پشتى پىدەبەستى پەنا ناباتە بەر ئەم لىكدانەوہى، چونكە ئەوكاتە قانونىكى ئاكارى نابىت، واتە قانونىكى بالاي ئازاد. بەم پىئە، بە راستى لە ناچارىبى بى قەيد و مەرجى پراكتىكىيەنى فرمانى رەھى ئاكارى ناگەين، بەلام ئىمە لەو دەگەين كە ئەو لە تىگەيشتن نايەت، ئەمە ھەموو ئەو شتەيە كە مرۆف بى وىژدان دەتوانى لە فەلسەفەبەك كە بە چەند بنەمايەك ھەولئى گەيشتنە سنوورەكانى ئەقلئى مرۆف دەدات، داوا بكات.

سەرچاوە:

Kant, I. 'Grundlegung der Meta Physik der sitten. Kott. 1983.

(۱) نووسەر وشەى (Uding) ى بەكارھىناوہ كە دەكرى

بوترئ: بە پىئەوانەى ژىر (ئەقل) و مەنتىقەوہ.